

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 251
Бања Лука, 20.3.2008. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија мр Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Слободана Милашиновића и Војислава Димитријевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених З. С. због продуженог кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и С. С. због кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби Окружног тужилаштва у Бијељини, изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број: 012-0-К-07-000 015 од 26.10.2007. године, у сједници вијећа на коју нису приступили уредно позвани Републички тужилац, оптужени и њихов бранилац, В. Л., адвоката из Б., дана 20.3.2008. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба Окружног тужиоца у Бијељини и пресуда Окружног суда у Бијељини број: 012-0-К-07-000 015 од 26.10.2007. године, потврђује.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бијељини број: 012-0-К-07-000 015 од 26.10.2007. године, а основу члана 290. тачка в) Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП), ослобођени су оптужбе оптужени З. С. због продуженог кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске и С. С. због кривичног дјела изнуде из члана 242. став 2. у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Окружног тужилаштва, сходно члану 100. став 1. ЗКП-а и члану 101. ЗКП-а, док је оштећени Ј. Н. са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против те пресуде жалбу је, благовремено, изјавио Окружни тужилац из Бијељине због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 305. ЗКП-а, с приједлогом да се побијана пресуда укине и одреди одржавање претреса.

Бранилац оптужених, В. Л., адвокат из Б., доставио је одговор на жалбу тужиоца којим предлаже да се жалба, као неоснована, одбије и првостепена пресуда потврди.

Првостепену пресуду овај суд је, у складу са одредбом члана 312. ЗКП-а, испитао у оном дијелу који се жалбом побија, па је одлучио као у изреци из слједећих разлога:

Супротно становишту жалбе анализом побијане пресуде овај суд налази да образложение пресуде садржи разлоге у погледу одлучних чињеница с аспекта постојања кривичног дјела и кривичне одговорности оптужених, те чињеница одлучних за правилну примјену материјалног права, ради чега је неприхватљив приговор жалбе заснован на тврђњи да је образложение пресуде захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка ј) ЗКП-а у облику недостатка разлога о одлучним чињеницама. Сасвим је друго питање то што жалба оспорава валидност датих разлога у образложењу за утврђене одлучне чињенице, јер приговор таквог карактера у суштини спада у жалбени основ погрешно утврђеног чињеничног стања, обзиром да се таквим приговором кроз замјерку образложењу пресуде за чињеничне закључке оспорава правилност тих чињеничних утврђења.

Првостепени суд је, цијенећи поједине доказе који су проведени у овом поступку, мада то, цијенећи основ по ком су оптужени ослобођени од оптужбе, није био у обавези, извео закључак да дјело за које је се оптужени оптужује не садржи сва битна обиљежја кривичног дјела. Дакле, све што је изнесено у жалби тужиоца у погледу мањкавости чињеничне основе побијане пресуде, а код аргументације коју је изнио првостепени суд у својој пресуди, заиста се не може прихватити. На основу проведених доказа првостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице, разјаснивши све битне околности од значаја за правилно пресуђење, а посебно за правну оцјену дјела, па супротна тврђња жалбе тужиоца није основана. Према томе чињенична и правна основа првостепене пресуде у свему је правилна, а побијана пресуда даје детаљне разлоге правне оцјене радњи оптужених, чињенично стање је и потпуно и правилно утврђено, нема битних повреда одредаба кривичног поступка, па се другачија становишта жалбе не могу прихватити.

Сасвим је друго питање правилности утврђења на којима се заснива закључак побијане пресуде да у радњама оптужених, предузетих у критично вријеме, нису остварена општа и посебна законска обиљежја кривичног дјела које им се ставља на терет. Погрешно утврђење суда и погрешан закључак у овом правцу представљало би повреду Кривичног закона која постоји ако је Кривични закон повријеђен у питању да ли је дјело за које се оптужени гони кривично дјело и основ за побијање нападнуте пресуде из члана 302 тачка б), односно члана 304. тачка а) ЗКП-а.

У изреци побијане пресуде се као основ за ослобађање од оптужбе наводи члан 290. тачка а) ЗКП-а, дакле, ако дјело за које је оптужен није законом прописано као кривично дјело. Да би суд донио ослобађајућу пресуду по овом основу он мора да утврди да дјело описано у оптужном акту не обухвата оне елементе које морају постојати да би одређено понашање било кажњиво (општи појам кривичног дјела) или не садржи посебне елементе кривичног дјела садржане у законском опису кривичног дјела. Ослобађајућу пресуду по тачки а) цитираног члана може се изрећи само ако дјело по потврђеној, односно на главном претресу изменјеној оптужници, није кривично дјело, односно нису

остварена општа и посебна обиљежја кривичног дјела. Када суд неправилно примјени ову одредбу ради се о повреди кривичног закона која постоји ако је кривични закон повријеђен у питању да ли је дјело за које се оптужени гони кривично дјело.

Жалба Окружног тужиоца, као што је напријед наведено, побијану пресуду напада због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка j) ЗКП-а и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 305. ЗКП-а, dakле, не и због повреде Кривичног закона из члана 304. тачка a) ЗКП-а, односно да ли је дјело за које се оптужени гони кривично дјело, које се може појавити и у облику погрешне оцјене побијане пресуде да ли је дјело за које се терети оптужени представља или не представља кривично дјело.

Сходно члану 301. ЗКП-а („Садржај жалбе и отклањање недостатака у жалби“) жалба треба да садржи означене пресуде против које се изјављује (назив суда, број и датум пресуде), основ за побијање пресуде (члан 302. ЗКП-а), образложение, приједлог да се побијана пресуда потпуно или дјелимично укине или преиначи и потпис лица које изјављује жалбу. Дакле, жалбени основ, посебно када је у питању жалба тужиоца, се мора посебно нагласити јер другостепени суд, у смислу члана 312. ЗКП-а испитује пресуду у оном дијелу која се побија жалбом. У овој одредби прописани су оквири у којима другостепени, а у законом прописаним случајевима и суд који одлучује у трећем степену, може испитивати првостепену или другостепену пресуду против које је поднесена жалба. Ти оквири јасно произилазе из законског одређења којим је ограничено испитивање пресуде на оне дијелове који се побијају жалбом. До сљедној томе жалбени суд, односно вијеће мора водити рачуна о основама, образложењу и приједлогу из жалбе јер од тога искључиво зависи оквир и правац испитивања побијане пресуде. Ово вијеће је утврдило да није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 303. став 1. тачка j) ЗКП-а и да је чињенично стање и правилно и потпуно утврђено. Код оваквог стања ствари (нема битне повреде одредаба кривичног поступка а чињенично стање је правилно и потпуно утврђено) могуће је испитивање осталих жалбених основа, али само под условом да су наведени у жалби.

Обзиром да у жалби тужиоца као жалбени основ није наведена повреда Кривичног закона из члана 298. тачка a) ЗКП-а (да ли је дјело за које се оптужени гони кривично дјело) и на одредбе члана 312. ЗКП-а да другостепени суд испитује пресуду у оном дијелу у којем се побија жалбом одлучено је као у изреци ове пресуде.

Ради изнесног овај суд је жалбу Окружног тужилаштва Бијељина одбио као неосновану у смислу одредби члана 319. ЗКП-а и потврдио првостепену пресуду.

Записничар,
Соња Матић

Предсједник вијећа,
 mr Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић